

δίου κατὰ τῶν Γραικῶν σκώμματα καὶ συχοφαντίας“, γραφὲν ἐν ἔτει 1672.

σελ. 323. Νικόλαος Κεραμεύς ἐτελεύτησεν ἐν Μολδαβίᾳ τῷ 1663, ὡς δηλοῦται ἐκ σημειώσεως προτασσομένης χειρογράφου τῆς τοῦ ἁγιοταφίτικοῦ Μετοχίου βιβλιοθήκης, ἐχούσης οὕτω. „Τὸ παρὸν βιβλίον ἦν Νικολάου Κεραμέως ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, οὗ κοιμηθέντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Γαλατᾶ ἐν τῇ Μολδαβίᾳ 1663, ὁ Ἱεροσολύμων Νεκτάριος μετεκόμισεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔστι τοῦ ἁγίου Τάφου αἰώνιον κτῆμα. 1669. ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος“. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βιέννης ἀπόκειται χειρόγραφον περιέχον τὸ ἐξῆς πόνημα. „Νικολάου Κεραμέως ἰατροφιλοσόφου, τοῦ ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἡπείρου, ἐκῶσις σύντομος τοῦ θεωρητικοῦ μέρους τῆς ἰατρικῆς“. Ἐν δὲ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Τάφου σώζεται „Νικολάου Κεραμέως Νεκταρίῳ προσκαλουμένῳ εἰς τὴν Ἱεροσολύμων Πατριαρχίαν“.

Ἐν σελίδι 324 λέγει ὅτι ὁ περὶ τὸ ἔτος 1580 ἐν Κρήτῃ γεννηθεὶς Ἀθανάσιος Σκληρὸς ἐπαιδεύθη ἐν τῇ πατρίδι του τὰ ἐγκύκλια μαθήματα παρὰ τοῦ Μαργουίνου· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν, διότι ὁ Μαργουίνος ἀνεχώρησεν ἐκ Κρήτης κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1583, ὅτε ὁ Σκληρὸς ἦτο τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, καὶ μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς Κυθῆρων μετέβη εἰς Βενετίαν καὶ διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου του.

σελ. 331. Ἐν βιβλίῳ ἐπιγραφομένῳ Allgemeines historisches Lexicon λέγεται ὅτι ὁ Παναγιώτης Νικόσιος (οὐχὶ Νικούσιος) κατήγετο ἐκ τῆς νήσου Χίου, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἕνεκα τῆς μεγάλης συνέσεώς του ὠνόμαζον αὐτὸν χαριεντιζόμενοι πράσιν' Ἄλογο· διότι ἔλεγον ὅτι ἦτον εὐκολώτερον νὰ ἴδῃ τις πράσινο ἄλογο ἢ Χιώτην φρόνιμον (α).

(α) „Εἶδες πράσιν' ἄλογο; εἶδες Χιώτη φρόνιμο“. Ἄλλ' οἱ ἀγγι-